

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 9.12.2015
COM(2015) 627 final

2015/0284 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o zagotavljanju čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin na notranjem trgu

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2015) 270 final}

{SWD(2015) 271 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Internet je postal ključen kanal za distribucijo vsebin. Leta 2014 je do glasbe, videoposnetkov in iger na spletu¹ dostopalo 49 % evropskih uporabnikov interneta, ta delež pa se bo po napovedih v prihodnosti še povečeval. Tablični računalniki in pametni telefoni še dodatno olajšujejo tako uporabo vsebin, saj 51 % posameznikov v EU do interneta dostopa prek mobilne naprave².

Zaradi hitrega sprejemanja storitev spletnih vsebin in vse pogostejše čezmejne uporabe prenosnih naprav Evropejci danes pričakujejo, da bodo lahko storitve spletnih vsebin uporabljali kjer koli v Uniji. Eden glavnih ciljev strategije Komisije za enotni digitalni trg³ je omogočiti širši spletni dostop do avtorskih del po vsej EU.

Čezmejna prenosljivost se nanaša na storitve spletnih vsebin, do katerih imajo potrošniki zakonit dostop, ali vsebin, ki so jih kupili ali jih najemajo prek spleta v državi članici prebivališča ter do katerih želijo še naprej dostopati med potovanjem po EU. Povpraševanje potrošnikov po čezmejni prenosljivosti storitev spletnih vsebin je precej veliko in naj bi se še povečalo⁴. Toda ko ljudje potujejo znotraj EU, pogosto ne morejo izkoristiti te čezmejne prenosljivosti oziroma lahko to storijo samo v omejenem obsegu. Odsotnost čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin v EU ali težave s to prenosljivostjo so posledica praks imetnikov pravic v zvezi s podeljevanjem licenc in/ali poslovnih praks ponudnikov storitev.

Cilj tega predloga je odpraviti ovire za čezmejno prenosljivost, da bi se lahko potrebe uporabnikov učinkoviteje izpolnile, ter spodbujati inovacije v korist potrošnikov, ponudnikov storitev in imetnikov pravic. Predlog uvaja skupni pristop na ravni Unije in ohranja visoko raven zaščite za imetnike pravic. S tem prispeva k delovanju notranjega trga kot območja brez notranjih meja, kjer se zagotavlja svoboda opravljanja in uporabe storitev.

• Usklajenost z obstoječimi določbami na področju politike

Strategija za enotni digitalni trg predstavlja vrsto pobud, katerih cilj je oblikovati notranji trg za digitalne vsebine in storitve. Ta predlog je ena od prvih pobud v okviru strategije. Sledile mu bodo druge pobude na področjih, opredeljenih v strategiji, med drugim tudi na področju avtorskih pravic. Odpravljanje ovir za čezmejno prenosljivost je prvi pomemben korak k odpravi konkretne ovire za čezmejni dostop do vsebin in je pomemben za potrošnike. Zgodnje ciljno ukrepanje na tem področju prihaja ob pravem času, saj se približuje datum, ko bodo odpravljeni stroški gostovanja za potrošnike, ki potujejo znotraj EU⁵.

Cilj tega predloga je ugotoviti, v katerih primerih gre pri čezmejni prenosljivosti na področju uporabe tega predloga za dejanje izkoriščanja del in druge zaščitene vsebine v smislu

¹ Eurostat, „Raziskava Skupnosti o uporabi IKT v gospodinjstvih in pri posameznikih“ 2014.

² Eurostat, „Statistika informacijske družbe – gospodinjstva in posamezniki“.

³ COM(2015) 192 final.

⁴ V nedavni raziskavi je 33 % vprašanih (v starostni skupini od 15 do 24 let pa celo 65 % vprašanih), ki trenutno nimajo plačljive naročnine za dostop do vsebin, odgovorilo, da bi jim bilo v primeru sklenitve take naročnine pomembno, da jih lahko uporabljajo med potovanjem ali začasnim bivanjem v drugi državi članici („Flash Eurobarometer 411 – Čezmejni dostop do spletnih vsebin“, avgust 2015).

⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5265_en.htm.

Direktive 96/9/ES⁶, Direktive 2001/29/ES⁷, Direktive 2006/115/ES⁸ in Direktive 2009/24/ES⁹.

Ta predlog dopolnjuje Direktivo 2006/123/ES o storitvah na notranjem trgu¹⁰ in Direktivo 2000/31/ES o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu¹¹.

Ta predlog prispeva tudi k izboljšanju čezmejnega dosega avdiovizualnih medijskih storitev in s tem dopolnjuje Direktivo 2010/13/EU¹².

- **Usklajenost z drugimi politikami Unije**

V skladu s členom 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) Unija pri svoji dejavnosti na podlagi Pogodb upošteva kulturne vidike. Ta predlog bi izboljšal dostop do kulturnih vsebin, saj bi potrošnikom z lažjim dostopom do vsebin med potovanjem po EU izboljšal doživetje vsebin.

Prispeva tudi k podpori interesov potrošnikov in je zato skladen s politikami EU na področju varstva potrošnikov ter členom 169 PDEU.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Predlog temelji na členu 114 PDEU. Ta člen podeljuje EU pooblastilo za sprejetje ukrepov, katerih cilj je vzpostavitev in delovanje notranjega trga. To vključuje svobodo opravljanja in uporabe storitev.

Storitve spletnih vsebin na področju uporabe predloga pretežno temeljijo na avtorskih in sorodnih pravicah, ki so bile usklajene na ravni Unije. EU je uskladila področje avtorskih pravic, ki se nanaša na pravice v zvezi s spletnim razširjanjem del in druge zaščitene vsebine (zlasti pravice reproduciranja, priobčitve javnosti in dajanja na voljo javnosti).

Ta pobuda se nanaša na čezmejno izvrševanje teh usklajenih pravic, in sicer kar zadeva čezmejno prenosljivost storitev spletnih vsebin. Ker bi to vplivalo na pravice, ki so usklajene z okvirom EU za avtorske pravice, bi pravna podlaga za pobudo morala biti člen 114 PDEU, kadar je predlagani instrument uredba.

Nekateri elementi storitev spletnih vsebin, kot so športni dogodki, novice in politične razprave, niso nujno zaščiteni z avtorskimi pravicami. Kadar pa so take vsebine na kakršen koli način vključene v prenose, tudi s strani radiotelevizijskih organizacij, lahko imetniki pravic uveljavljajo sorodne pravice, usklajene na ravni EU, kot je na primer pravica reproduciranja ali pravica do dajanja na voljo javnosti. Poleg tega prenose športnih dogodkov, novic in aktualnih dogodkov pogosto spremljajo avtorsko zaščiteni elementi, kot so uvodne ali zaključne video sekvence ali glasba. Ti elementi spadajo v usklajeni okvir EU. Poleg tega so bili nekateri vidiki takšnih prenosov, ki se nanašajo na dogodke velikega družbenega

⁶ Direktiva 96/9/ES o pravnem varstvu baz podatkov, UL L 77, 27.3.1996, str. 20–28.

⁷ Direktiva 2001/29/ES o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi, UL L 167, 22.6.2001, str. 10–19.

⁸ Direktiva Sveta 2006/115/ES o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski, na področju intelektualne lastnine, UL L 376, 27.12.2006, str. 28–35.

⁹ Direktiva 2009/24/ES o pravnem varstvu računalniških programov, UL L 111, 5.5.2009, str. 16–22.

¹⁰ UL L 376, 27.12.2006, str. 36–68.

¹¹ UL L 178, 17.7.2000, str. 1–16.

¹² UL L 95, 15.4.2010, str. 1–24.

pomena ali velikega javnega interesa, usklajeni z Direktivo 2010/13/EU. Da bi lahko potrošnikom zagotovili vse koristi čezmejne prenosljivosti, je pomembno v predlog vključiti vse elemente takih prenosov.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Pri prenosljivosti storitev spletnih vsebin gre v bistvu za čezmejno vprašanje. Ker pa so bile avtorske pravice in sorodne pravice usklajene na ravni EU, lahko samo Unija spremeni pravni okvir. Države članice zato ne morejo ukrepati s sprejetjem lastne zakonodaje, da bi zagotovile čezmejno prenosljivost. Zato se lahko tak ukrep sprejme samo na ravni EU.

Kar zadeva učinkovitost, se lahko samo z ukrepanjem na ravni EU zagotovi, da se pogoji za dostop potrošnikov do storitev spletnih vsebin po Evropski uniji ne razlikujejo. Ukrepi EU bodo prinesli tudi jasne koristi imetnikom pravic in ponudnikom storitev, saj bodo določeni enotni pogoji za zagotavljanje čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin po vsej Evropi. Zagotovili bodo večjo pravno varnost in odpravili potrebo po spremembi pogojev za celotno mrežo obstoječih licenc zaradi zagotavljanja čezmejne prenosljivosti.

- **Sorazmernost**

Cilj predloga je olajšati zagotavljanje čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin (z določbo o določitvi kraja zagotavljanja storitve ter dostopa do storitve in njene uporabe) in ponudniku storitve nalaga obveznost, da pod določenimi pogoji omogoči čezmejno prenosljivost. Ne presega tistega, kar je potrebno za rešitev opredeljenih težav. Ne vpliva bistveno na podeljevanje licenc za pravice in ima zato le omejen vpliv na poslovne modele imetnikov pravic in ponudnikov storitev. Predlog imetnikov pravic in ponudnikov storitev ne obvezuje k spremembi pogodbenih pogojev, saj bodo vse pogodbene določbe, ki so v nasprotju z obveznostjo zagotavljanja čezmejne prenosljivosti, postale neizvršljive.

Poleg tega predlog ponudnikom storitev ne nalaga nesorazmernih stroškov. Predlog tudi ne bo zahteval, da ponudnik storitev spletnih vsebin sprejme katere koli ukrepe za zagotovitev kakovosti izvajanja takih storitev zunaj države članice, v kateri ima naročnik prebivališče. Prav tako ne bo zavezoval ponudnikov brezplačnih storitev k zagotavljanju čezmejne prenosljivosti, kadar ti ne preverjajo, v kateri državi članici ima naročnik prebivališče, saj bi taka zahteva pomenila veliko spremembo njihovega načina ponujanja storitev in bi vključevala nesorazmerne stroške.

- **Izbira instrumenta**

Uredba se neposredno uporablja v vseh državah članicah in začne veljati na isti dan. Ta instrument bi bil najboljši za doseganje cilja v zvezi z zagotavljanjem prenosljivosti spletnih vsebin v EU. Omogočil bi enotno uporabo pravil o prenosljivosti v vseh državah članicah in bi zagotovil, da za imetnike pravic in ponudnike spletnih storitev iz različnih držav članic veljajo ista pravila.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene in preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Ni relevantno.

- **Posvetovanja z deležniki**

Obsežno javno posvetovanje o pregledu pravil EU o avtorskih pravicah je potekalo od decembra 2013 do marca 2014. V odgovorih na vprašanja v zvezi s teritorialnostjo avtorskih pravic so različne skupine deležnikov izrecno izpostavile vprašanje čezmejne prenosljivosti.

Komisija je leta 2013 opravila dialog z deležniki o „licencah za Evropo“¹³. Ena delovna skupina se je posebej posvečala vprašanju čezmejne prenosljivosti.

V prvih desetih mesecih leta 2015 je Komisija obsežno razpravljala z deležniki (potrošniki, imetniki pravic, športnimi organizacijami, radiotelevizijskimi organizacijami, ponudniki spletnih storitev), med drugim tudi na posebnih delavnicah z deležniki, da bi tako ocenila učinek morebitnega ukrepanja EU na tem področju, vključno z razpravo o razpoložljivih možnostih.

Stališča zadevnih deležnikov o predlogu je mogoče povzeti tako, da potrošniki na splošno podpirajo izboljšanje čezmejnega dostopa do spletnih vsebin, vključno s čezmejno prenosljivostjo spletnih storitev; industrija vsebin, predstavniki imetnikov pravic in ponudnikov storitev ne nasprotujejo čezmejni prenosljivosti storitev spletnih vsebin, vendar se načeloma zavzemajo za rešitve pod okriljem sektorja ter za instrumente mehkega prava, ne pa za pravne obveznosti na tem področju.

Čeprav bi lahko nezavezujoč instrument, kot je priporočilo o spodbujanju čezmejne prenosljivosti, podprl tržni razvoj na tem področju, bi bila učinkovitost takega instrumenta zelo omejena. Odvisna bi bila od poslovnih odločitev različnih subjektov na trgu. Zato ta instrument ne bi privedel do enotnega izvajanja in ne bi zadostoval za zagotovitev enakih pogojev potrošnikom v EU glede prenosljivosti storitev spletnih vsebin v Uniji.

Predlog vključuje številna vprašanja, na katera so opozorili deležniki, zlasti naslednja: ponudnikom brezplačnih storitev, ki ne preverjajo, v kateri državi članici ima potrošnik prebivališče, ne nalaga obveznosti zagotavljanja prenosljivosti; ponudnikov storitev ne zavezuje, da storitev v drugi državi članici zagotavljajo enako kakovostno kot v državi članici prebivališča; stranki se lahko sami dogovorita o pogojih, da se zagotovi izvajanje storitev v skladu s to uredbo.

• **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

V zadnjih letih so bile opravljene pravne¹⁴ in ekonomske¹⁵ študije o različnih vidikih obstoječih pravil o avtorskih pravicah, vključno v zvezi s teritorialnostjo pravil EU o avtorskih pravicah, kakor se uporabljajo za spletne prenose.

Opravljene so bile tudi nadaljnje študije o vplivih digitalizacije na produkcijo in distribucijo vsebin ter o čezmejnem dostopu do vsebin¹⁶. Izvedene so bile tudi študije o športu¹⁷.

• **Ocena učinka**

Za ta predlog je bila izvedena ocena učinka¹⁸. Odbor za regulativni nadzor je 30. oktobra 2015 dal pozitivno mnenje o oceni učinka, pod pogojem, da se nekateri elementi poročila izboljšajo. V končni oceni učinka so te pripombe upoštevane.

Končna ocena učinka proučuje osnovni scenarij (brez ukrepov politike) ter tri možnosti politike. Pri možnosti 1 Komisija pripravi smernice za deležnike, s katerimi spodbuja ponudnike storitev spletnih vsebin, da zagotovijo čezmejno prenosljivost svojih storitev v EU. Možnost 2 vključuje ukrepanje na ravni EU, s katerim bi se določilo, da za namene čezmejne

¹³ Glej <https://ec.europa.eu/licences-for-europe-dialogue/en/content/about-site>.

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf.

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf.

¹⁶ <http://is.jrc.ec.europa.eu/pages/ISG/DigEccopyrights.html>;

¹⁷ http://ec.europa.eu/sport/news/2014/docs/study-sor2014-final-report-gc-compatible_en.pdf.

¹⁷ <http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-contribution-sports-economic-growth-final-rpt.pdf>.

¹⁸ SWD(2015) 271, SEC(2015) 484.

prenosljivosti za zagotavljanje storitve spletnih vsebin, dostop do nje in njeno uporabo velja, da potekajo le v državi članici, kjer ima potrošnik prebivališče. Možnost 3 poleg zgoraj navedenega mehanizma (i) uvaja obveznost za ponudnike storitev spletnih vsebin, da zagotovijo čezmejno prenosljivost takih storitev, in (ii) določa, da so vse pogodbene določbe, ki omejujejo čezmejno prenosljivost, neizvršljive.

Z vidika potrošnikov, imetnikov pravic in ponudnikov storitev bi bila možnost 3 najučinkovitejša za doseganje opredeljenega cilja. Po osnovnem scenariju in pri možnosti 1 bi imetniki pravic v avdiovizualnem sektorju, v manjši meri pa tudi imetniki pravic za prvovrstne športne vsebine verjetno le neradi zagotavljali prenosljivost svoje vsebine. Po osnovnem scenariju in pri možnostih 1 in 2 bi lahko ponudniki storitev še naprej omejevali čezmejno prenosljivost, mnogi od njih pa bi še vedno imeli težave (pogodbene omejitve), če bi jo želeli ponujati. Imetniki pravic in ponudniki storitev bi imeli višje transakcijske stroške za spremembo pogojev v svoji mreži licenčnih pogodb. Pri teh možnostih bi prehod na čezmejno prenosljivost trajal dlje. Poleg tega te možnosti ne bi zagotovile enotnih storitev za potrošnike. Le možnost 3 bi učinkovito zagotavljala ponudbo čezmejne prenosljivosti in zadostila povpraševanje potrošnikov. Zato se je izkazalo, da bi bila možnost 3 najboljša politična možnost.

Najprimernejša možnost bi odgovorila na pričakovanja potrošnikov. Ponudniki storitev bi imeli koristi od mehanizma za določitev kraja zagotavljanja storitve za namene prenosljivosti in bi se lahko bolje odzvali na potrebe potrošnikov. Kar zadeva industrijo vsebin, bi bilo največ sprememb za avdiovizualni sektor in sektor prvovrstnih športnih vsebin, in sicer v smislu načina podeljevanja licenc za vsebine. Ker pa prenosljivost storitev spletnih vsebin ne širi kroga uporabnikov storitev in prenosljivost sama po sebi ne ogroža teritorialne ekskluzivnosti licenc, se pričakuje, da bo vpliv na industrijo zanemarljiv.

Morebitni stroški se lahko delijo na stroške, ki so neposredno povezani z ukrepom, tj. stroški ponudnikov storitev zaradi preverjanja, v kateri državi članici ima naročnik prebivališče, in stroške, ki lahko nastanejo, vendar so le posredno povezani z ukrepom, tj. stroški prilagoditve licenc novim pravilom in stroški ponudnikov storitev, povezani s prilagajanjem tehnične infrastrukture. Taki tehnični stroški, neposredno povezani z ukrepom, naj ne bi bili znatni, zajeti pa bi bili lahko v stroških rednega vzdrževanja programske opreme ponudnikov storitev. Težko je oceniti stroške, povezane s pogodbenimi dogovori. Vendar pa zaradi predloga ne bo treba spremeniti pogodbenih pogojev. Predlog ne določa zahtev glede kakovosti zagotavljanja storitev pri čezmejni prenosljivosti, zato ne nalaga nobenih stroškov v zvezi s tem (ponudniki storitev bodo lahko to še vedno storili prostovoljno ali se k temu zavezali v pogodbah s potrošniki ali imetniki pravic).

- **Ustreznost in poenostavitev predpisov**

Predlog se v enaki meri uporablja za vsa podjetja, vključno z mikropodjetji ter malimi in srednjimi podjetji (MSP). Vsa podjetja imajo lahko koristi od mehanizma za določitev kraja zagotavljanja storitve za namene prenosljivosti, ki je določen v predlogu. Izvzetje MSP iz pravil bi lahko ogrozilo učinkovitost ukrepa, saj so številni ponudniki storitev MSP. Ker predlog ne prinaša znatnih stroškov, ni treba znižati stroškov usklajevanja za mikropodjetja ali MSP.

Predlog bo pozitivno vplival na konkurenčnost, saj bo spodbujal inovacije na področju storitev spletnih vsebin ter k storitvam privabil več potrošnikov. Ne bo vplival na mednarodno trgovino.

Predlog bo spodbujal spletno uporabo storitev vsebin. Nanaša se na spletno okolje, saj potreba po prenosljivosti pretežno nastaja prav v njem. Predlog bo spodbujal inovacije in napredek na

trgu, ker se uporablja za vse storitve spletnih vsebin, ne glede na uporabljene naprave ali tehnologije. Predlog zato upošteva nov tehnološki razvoj ter je pripravljen za digitalizacijo in internet.

- **Temeljne pravice**

Predlog bo imel omejen vpliv na avtorske pravice, kot je lastninska pravica, ali na svobodo gospodarske pobude, kot sta priznani v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (člena 16 in 17). Ta ukrep bi bil upravičen glede na temeljno svobodo čezmejnega opravljanja in uporabe storitev, ki je določena v Pogodbi. Omejevanje navedenih svoboščin (prek mehanizma za določitev kraja zagotavljanja storitev za namene prenosljivosti, z obveznostjo zagotavljanja čezmejne prenosljivosti ter z neizvršljivostjo vseh pogodbenih določb, ki so v nasprotju s to obveznostjo) bi bilo upravičeno glede na cilj zagotavljanja čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin na notranjem trgu.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Evropske unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Izvedbeni načrti ter ureditve spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Spremljanje učinkov predloga bo sestavljeno iz dveh faz.

Prva faza se bo začela takoj po sprejetju zakonodajnega akta in se nadaljevala do začetka njegove uporabe. Osredotočila se bo to, kako bodo udeleženci na trgu izvajali uredbo v posameznih državah članicah, da bi se zagotovil usklajen pristop. Komisija bo organizirala srečanja s predstavniki držav članic in zadevnimi deležniki, da bi ugotovila, kako olajšati prehod na nova pravila.

Druga faza bi se začela na dan začetka uporabe uredbe in bi se osredotočila na učinke pravil. Pri spremljanju se bo posebna pozornost namenila posledicam za MSP in potrošnike.

- **Podrobna obrazložitev specifičnih določb predloga**

V členu 1 so določeni cilj in področje uporabe predloga. Predlog bo uvedel skupni pristop za zagotovitev, da lahko naročniki na storitve spletnih vsebin v Uniji, ki se zagotavljajo na prenosljiv način, te storitve uporabljajo, medtem ko se začasno nahajajo v drugi državi članici (čezmejna prenosljivost).

Člen 2 vsebuje opredelitev pojmov. Te opredelitve bo treba v EU razlagati enotno. Predlog opredeljuje „naročnika“, tj. potrošnika, ki lahko na podlagi pogodbe o zagotavljanju storitve spletnih vsebin dostopa do take storitve in jo uporablja v državi članici prebivališča. „Potrošnik“ je opredeljen kot vsaka fizična oseba, ki v pogodbah, zajetih s to uredbo, deluje za namene, ki so zunaj njene trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti.

V členu 2 so opredeljeni tudi izrazi „država članica prebivališča“, „začasno nahajati se“, „storitev spletne vsebine“ in „prenosna“. „Država članica prebivališča“ pomeni državo članico, v kateri naročnik običajno prebiva. „Začasno nahajati se“ pomeni, da se naročnik nahaja v državi članici, ki ni država članica njegovega prebivališča. Predlog zajema „storitev spletne vsebine“, kadar: (i) se storitev zakonito zagotavlja prek spleta v državi članici prebivališča; (ii) se storitev zagotavlja na prenosljiv način; (iii) je storitev avdiovizualna

medijska storitev v smislu Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹ ali storitev, katere glavna značilnost je zagotavljanje dostopa do del, druge vsebine ali prenosov radiotelevizijskih organizacij. Za namene te uredbe „prenosna“ pomeni, da lahko naročniki dejansko dostopajo do storitve spletne vsebine in jo uporabljajo v državi članici prebivališča, ne da bi bili omejeni na določeno lokacijo. Kar zadeva storitve spletnih vsebin, sta zajeta dva scenarija: (i) storitve, ki se zagotavljajo proti plačilu v denarju (neposredno ali posredno); in (ii) storitve, ki se zagotavljajo brezplačno, pod pogojem, da ponudnik storitev preverja državo članico prebivališča naročnika. Za posredno plačilo gre na primer takrat, ko naročnik plača paket storitev, ki združuje telekomunikacijsko storitev ter storitev spletnih vsebin drugega ponudnika storitev. Če naročnik uporablja storitve spletnih vsebin brezplačno, bo ponudnik naročniku moral omogočati čezmejno prenosljivost samo, če preverja državo članico prebivališča naročnika. Zato denimo v primeru, kadar potrošnik le sprejme pogoje brezplačne storitve spletnih vsebin, vendar se na spletnem mestu te storitve ne registrira (ponudnik torej ne preverja države članice prebivališča tega potrošnika), ponudniku storitev ne bo treba zagotavljati čezmejne prenosljivosti za tako storitev.

Člen 3 ponudniku nalaga obveznost, da naročniku, ko se ta začasno nahaja v drugi državi članici, omogoči uporabo storitve spletnih vsebin. Ta obveznost se nanaša na isto vsebino, isto vrsto in število naprav ter enak obseg funkcionalnosti, kot so naročniku na voljo v državi članici prebivališča. Vendar pa ne zajema zahteve glede kakovosti zagotavljanja takih storitev, ki veljajo za storitve v državi članici prebivališča. V primerih čezmejne prenosljivosti ponudnik ni odgovoren za morebitno slabšo kakovost zagotavljanja storitev, ki je denimo posledica omejene internetne povezave. Če pa se ponudnik izrecno strinja, da bo naročnikom, ko se ti začasno nahajajo v drugih državah članicah, zagotavljal določeno raven kakovosti storitev, ga takšen dogovor zavezuje. Ta uredba ponudnika tudi zavezuje, da naročnika obvesti o kakovosti zagotavljanja storitve spletnih vsebin, kadar do nje dostopa in jo uporablja v državi članici, ki ni država članica njegovega prebivališča.

Člen 4 uvaja mehanizem za določitev kraja zagotavljanja storitve za namene prenosljivosti: za zagotavljanje storitve ter dostop do storitve in njeno uporabo s strani naročnika, ki se začasno nahaja v drugi državi članici, velja, da potekajo le v državi članici prebivališča. Kar zadeva podeljevanje licenc za avtorske in sorodne pravice, to pomeni, da za zadevna dejanja, za katera je potreben prenos avtorskih pravic, do katerih pride pri zagotavljanju storitev potrošnikom na podlagi čezmejne prenosljivosti, velja, da potekajo le v državi članici prebivališča. Ta določba se uporablja za vse druge namene, povezane z zagotavljanjem storitve ter dostopom do nje oziroma njeno uporabo pri čezmejni prenosljivosti.

Poleg tega člen 5 določa, da so neizvršljivi vsi pogodbeni pogoji, ki so v nasprotju z obveznostjo čezmejne prenosljivosti, zlasti tisti, ki omejujejo bodisi možnosti potrošnika glede čezmejne prenosljivosti njegovih storitev spletnih vsebin bodisi zmožnost ponudnika storitev, da omogoči čezmejno prenosljivost. Prav tako so neizvršljivi tudi vsi pogodbeni pogoji, ki so v nasprotju s pravnim mehanizmom, ki ponudnikom storitev omogoča, da izpolnjujejo obveznost čezmejne prenosljivosti. To velja za vse pogodbene dogovore, vključno z dogovori med imetniki pravic in ponudniki storitev ter med ponudniki storitev in njihovimi strankami. Vendar pa lahko imetniki pravic zahtevajo, da ponudnik storitev uporabi sredstva, s katerimi preveri, ali se storitev zagotavlja v skladu s to uredbo. Predlog določa zaščitni ukrep, s katerim se zagotavlja, da so zahtevana sredstva primerna in ne presegajo tistega, kar je nujno za doseganje navedenega cilja.

¹⁹ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev, UL L 95, 15.4.2010, str. 1–24.

Člen 6 določa, da se obdelava osebnih podatkov v okviru Uredbe izvaja v skladu z Direktivo 95/46/ES in Direktivo 2002/58/ES.

Člen 7 določa, da se Uredba uporablja tudi za vse pogodbe in pravice, sklenjene oziroma pridobljene pred datumom začetka uporabe te uredbe, če so pomembne za zagotavljanje storitve, dostop do nje ali njeno uporabo.

Člen 8 določa, da se Uredba začne uporabljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o zagotavljanju čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin na notranjem trgu

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁰,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ker notranji trg zajema območje brez notranjih meja, ki med drugim temelji na prostem pretoku storitev in oseb, je treba zagotoviti, da lahko potrošniki storitve spletnih vsebin, ki ponujajo dostop do vsebin, kot so glasba, igre, filmi ali športni dogodki, uporabljajo ne le v državi članici prebivališča, ampak tudi, ko se začasno nahajajo v drugi državi članici Unije. Zato bi bilo treba odpraviti ovire za čezmejni dostop do takih storitev spletnih vsebin in njihovo čezmejno uporabo.
- (2) Tehnološki razvoj, ki je povzročil hitro širjenje prenosnih naprav, kot so tablični računalniki in pametni telefoni, vse bolj olajšuje uporabo storitev spletnih vsebin, saj omogoča dostop do njih ne glede na lokacijo potrošnika. Povpraševanje potrošnikov po dostopu do vsebin in inovativnih spletnih storitev hitro narašča ne le v domači državi, temveč tudi takrat, ko se začasno nahajajo v drugi državi članici Unije.
- (3) Potrošniki vse pogosteje sklepajo pogodbene dogovore s ponudniki storitev o zagotavljanju storitev spletnih vsebin. Vendar pa potrošniki, ki se začasno nahajajo v drugi državi članici Unije, pogosto ne morejo dostopati do niti uporabljati storitev spletnih vsebin, za uporabo katerih so pridobili pravico v domači državi.
- (4) Zaradi številnih ovir je oteženo zagotavljanje teh storitev potrošnikom, ki se začasno nahajajo v drugi državi članici. Nekatere spletne storitve vključujejo vsebine, kot so glasba, igre ali filmi, ki so v skladu s pravom Unije zaščitene z avtorskimi pravicami in/ali sorodnimi pravicami. Ovire za čezmejno prenosljivost storitev spletnih vsebin so zlasti posledica tega, da so licence za pravice prenosa vsebin, zaščiteneh z avtorskimi in/ali sorodnimi pravicami, kot so avdiovizualna dela, pogosto podeljene na podlagi

²⁰ UL C, , str. .

²¹ UL C, , str. .

teritorialnosti ter da se lahko ponudniki spletnih storitev odločijo, da bodo storitve ponujali le na nekaterih trgih.

- (5) Enako velja za druge vsebine, kot so športni dogodki, ki niso zaščitene z avtorskimi pravicami in/ali sorodnimi pravicami na podlagi prava Unije, vendar pa so lahko zaščitene z avtorskimi pravicami, sorodnimi pravicami ali drugo posebno zakonodajo na podlagi nacionalnega prava, in za katere organizatorji takih dogodkov tudi pogosto podelijo licence ali pa jih ponudniki spletnih storitev ponujajo na podlagi teritorialnosti. Prenosi takih vsebin s strani radiotelevizijskih organizacij bi bili zaščiteni s sorodnimi pravicami, ki so bile usklajene na ravni Unije. Poleg tega prenosi takih vsebin pogosto vključujejo avtorsko zaščitene elemente, kot so glasba, uvodne ali zaključne video sekvence ali grafika. Nekateri vidiki takih prenosov, ki se nanašajo na dogodke velikega družbenega pomena ali dogodke velikega javnega interesa za namene kratkih poročil, so bili usklajeni z Direktivo 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta²². Avdiovizualne medijske storitve v smislu Direktive 2010/13/EU pa vključujejo storitve, ki omogočajo dostop do vsebin, kot so športni dogodki, novice ali aktualni dogodki.
- (6) Zato se storitve spletnih vsebin vse pogostejše tržijo v paketu, v katerem ni mogoče ločiti vsebine, ki ni zaščiten z avtorskimi in/ali sorodnimi pravicami, od vsebine, zaščitene z avtorskimi in sorodnimi pravicami, ne da bi se bistveno zmanjšala vrednost storitve, ki se zagotavlja potrošnikom. To še zlasti velja za prvovrstne vsebine, kot so športni ali drugi dogodki, ki so za potrošnike zelo pomembni. Da bi ponudniki storitev lahko potrošnikom zagotovili neomejen dostop do storitev spletnih vsebin, mora ta uredba zajemati tudi take vsebine, ki jih uporabljajo storitve spletnih vsebin, in se uporabljati za avdiovizualne medijske storitve v smislu Direktive 2010/13/EU ter tudi za prenose radiotelevizijskih organizacij v celoti.
- (7) Pravice na delih in drugi zaščiteni vsebini so med drugim usklajene z Direktivo 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta²³, Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁴, Direktivo 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁵ in Direktivo 2009/24 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶.
- (8) Zato morajo imeti ponudniki storitev spletnih vsebin, ki uporabljajo dela ali drugo zaščiteno vsebino, kot so knjige, avdiovizualna dela, glasbeni posnetki ali oddaje, pravice do uporabe takih vsebin za zadevna ozemlja.
- (9) Za prenos vsebin, ki so zaščitene z avtorskimi in sorodnimi pravicami, morajo imeti ponudniki spletnih storitev dovoljenje zadevnih imetnikov pravic, kot so avtorji, izvajalci, producenti ali radiotelevizijske organizacije, za vsebino, ki bi bila vključena

²² Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev, UL L 95, 15.4.2010, str. 1–24.

²³ Direktiva 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov, UL L 77, 27.3.1996, str. 20–28.

²⁴ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi, UL L 167, 22.6.2001, str. 10–19.

²⁵ Direktiva 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine, UL L 376, 27.12.2006, str. 28–35.

²⁶ Direktiva 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pravnem varstvu računalniških programov, UL L 111, 5.5.2009, str. 16–22.

v prenos. Enako velja tudi v primeru, ko je namen takega prenosa potrošniku omogočiti datotečni prenos, da lahko uporabi storitev spletnih vsebin.

- (10) Pridobitev licence za zadevne pravice ni vedno mogoča, zlasti kadar se za pravice na vsebini izdajajo izključne licence. Da bi zagotovili teritorialno ekskluzivnost, se morajo ponudniki spletnih storitev v svojih licenčnih pogodbah z imetniki pravic, vključno z radiotelevizijskimi organizacijami ali organizatorji dogodkov, obvezati, da bodo svojim naročnikom zunaj ozemlja, za katerega ima ponudnik storitev licenco, preprečili dostop do svojih storitev in njihovo uporabo. Ponudniki storitev morajo zaradi teh pogodbenih omejitev zanje sprejeti ukrepe, kot so zavrnitev dostopa do svojih storitev z naslovov IP zunaj zadevnega ozemlja. Eno od ovir za čezmejno prenosljivost storitev spletnih vsebin je torej mogoče najti v pogodbah, sklenjenih med ponudniki spletnih storitev in njihovimi naročniki, ki odražajo klavzule o ozemeljski omejitvi iz pogodb med navedenimi ponudniki storitev in imetniki pravic.
- (11) Poleg tega je Sodišče v združenih zadevah C-403/08 in C-429/08, Football Association Premier League in drugi, EU:C:2011:631 odločilo, da nekaterih omejitev v zvezi z zagotavljanjem storitev ni mogoče utemeljiti glede na cilj varstva pravic intelektualne lastnine.
- (12) Zato je cilj te uredbe prilagoditi zakonodajni okvir, da podelitev licenc za pravice ne bo več predstavljala ovir za čezmejno prenosljivost storitev spletnih vsebin v Uniji in da se lahko zagotovi čezmejna prenosljivost.
- (13) Ta uredba bi se zato morala uporabljati za storitve spletnih vsebin, ki jih ponudnik storitev, potem ko je od imetnikov pravic pridobil zadevne pravice na določenem ozemlju, zagotavlja svojim naročnikom na podlagi pogodbe na kakršen koli način, vključno s pretakanjem, datotečnim prenosom ali katero koli drugo tehniko, ki omogoča uporabo navedenih vsebin. Prijava na prejemanje opozoril o vsebini ali zgolj sprejetje piškotkov HTML se v tej uredbi ne bi smela šteti za pogodbo o zagotavljanju storitev spletnih vsebin.
- (14) Spletna storitev, ki ni avdiovizualna medijska storitev v smislu Direktive 2010/13/EU in ki uporablja dela, drugo vsebino ali prenose radiotelevizijskih organizacij zgolj kot pomožno dopolnitev, ne bi smela biti zajeta v tej uredbi. Take storitve vključujejo spletna mesta, ki uporabljajo dela ali drugo zaščiteno vsebino, kot so grafični elementi ali glasba kot ozadje, le kot pomožno dopolnitev, kadar je glavni namen takšnih spletnih mest na primer prodaja blaga.
- (15) Ta uredba bi se morala uporabljati le za storitve spletnih vsebin, do katerih lahko naročniki dejansko dostopajo in jih uporabljajo v državi članici, v kateri običajno prebivajo, ne da bi bili omejeni na določeno lokacijo, saj od ponudnikov storitev, ki prenosnih storitev ne ponujajo v svoji državi ni primerno zahtevati, da jih ponujajo čezmejno.
- (16) Ta uredba bi se morala uporabljati za storitve spletnih vsebin proti plačilu v denarju. Ponudniki takih storitev imajo možnost, da preverijo državo članico prebivališča svojih naročnikov. Pravico do uporabe storitve spletnih vsebin bi bilo treba šteti za pridobljeno proti plačilu v denarju, ne glede na to, ali se plačilo izvede neposredno ponudniku storitve spletnih vsebin ali drugi stranki, kot je ponudnik paketa telekomunikacijske storitve in storitve spletnih vsebin drugega ponudnika.
- (17) Brezplačne storitve spletnih vsebin so prav tako vključene v področje uporabe te uredbe, in sicer kadar ponudniki preverjajo državo članico prebivališča svojih naročnikov. Brezplačne storitve spletnih vsebin, katerih ponudniki ne preverjajo

države članice prebivališča svojih naročnikov, ne bi smele spadati na področje uporabe te uredbe, saj bi njihova vključitev pomenila večjo spremembo načina zagotavljanja teh storitev in prinesla nesorazmerne stroške. Preverjanje države članice prebivališča naročnikov bi moralo temeljiti na informacijah, kot so plačilo licenčne pristojbine za druge storitve v državi članici prebivališča, obstoj pogodbe za internetni ali telefonski priključek, naslov IP ali kak drug način avtentikacije, če ponudniku v zadostni meri nakazujejo, v kateri državi članici naročniki prebivajo.

- (18) Za zagotovitev čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin je treba zahtevati, da ponudniki spletnih storitev svojim naročnikom omogočijo uporabo storitve v državi članici, v kateri se začasno nahajajo, tako da se jim omogoči dostop do iste vsebine na isti vrsti in številu naprav, za enako število uporabnikov in z enakim obsegom funkcionalnosti, kot so jim na voljo v državi članici prebivališča. Ta obveznost je zavezujoča, zato je stranke ne smejo izključiti, od nje odstopati ali spreminjati njenih učinkov. Kakršno koli dejanje ponudnika storitev, ki bi naročniku preprečilo dostop do storitve ali njeno uporabo, medtem ko se začasno nahaja v drugi državi članici, na primer omejitve funkcionalnosti storitve ali kakovosti zagotavljanja storitve, bi pomenilo izogibanje obveznosti zagotavljanja čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin in bi bilo zato v nasprotju s to uredbo.
- (19) Če bi se zahtevalo, da se morajo storitve spletnih vsebin naročnikom, ki se začasno nahajajo v državah članicah, ki niso država njihovega prebivališča, zagotavljati v enaki kakovosti kot v državi članici prebivališča, bi lahko to privedlo do visokih stroškov za ponudnike storitev in s tem tudi za naročnike. Zato v tej uredbi ni primerno zahtevati, da ponudnik storitve spletnih vsebin sprejme ukrepe za zagotavljanje take storitve v višji kakovosti, kot je na voljo prek lokalnega spletnega dostopa, ki ga izbere naročnik med začasnim nahajanjem v drugi državi članici. V takih primerih ponudnik ni odgovoren za morebitno slabšo kakovost zagotavljanja storitve. Če pa se ponudnik izrecno strinja, da bo naročnikom, ko se ti začasno nahajajo v drugih državah članicah, zagotavljal določeno raven kakovosti storitev, ga takšen dogovor zavezuje.
- (20) Da lahko ponudniki storitev spletnih vsebin izpolnjujejo obveznost omogočanja čezmejne prenosljivosti svojih storitev, ne da bi pridobili ustrezne pravice v drugi državi članici, je treba določiti, da so navedeni ponudniki storitev, ki zakonito zagotavljajo prenosne storitve spletnih vsebin v državi članici prebivališča naročnikov, vedno upravičeni do zagotavljanja takih storitev navedenim naročnikom, ko se ti začasno nahajajo v drugi državi članici. To bi bilo treba doseči z določitvijo, da za zagotavljanje take storitve spletnih vsebin, dostop do nje in njeno uporabo velja, da potekajo v državi članici prebivališča naročnika.
- (21) Za podeljevanje licenc za avtorske in sorodne pravice to pomeni, da bi za zadevna dejanja reproduciranja, priobčitve javnosti in dajanja na voljo del in drugih zaščitnih vsebin ter dejanja jemanja izvlečkov in ponovne uporabe v zvezi s podatkovnimi zbirkami, zaščitnimi s pravico *sui generis*, do katerih pride, kadar se storitev zagotavlja naročnikom, ko se ti začasno nahajajo v državi članici, ki ni država njihovega prebivališča, moralo veljati, da potekajo v državi članici prebivališča naročnikov. Za ponudnike storitev bi zato moralo veljati, da taka dejanja izvedejo na podlagi ustreznih dovoljenj zadevnih imetnikov pravic za državo članico prebivališča teh naročnikov. Kadar lahko ponudniki storitev izvedejo dejanja priobčitve javnosti ali reproduciranja v državi članici naročnika na podlagi dovoljenja zadevnih imetnikov pravic, bi moral imeti naročnik, ki se začasno nahaja v državi članici, ki ni država članica njegovega prebivališča, možnost dostopa do storitve in njene uporabe ter po potrebi možnost izvedbe katerih koli ustreznih dejanj reproduciranja, kot je datotečni

prenos, do katerih bi bil upravičen v državi članici prebivališča. Kadar ponudnik storitev zagotavlja storitev spletnih vsebin naročniku, ki se začasno nahaja v državi članici, ki ni država članica njegovega prebivališča, in naročnik uporablja storitev v skladu s to uredbo, to ne bi smelo pomeniti kršitve avtorskih in sorodnih pravic ali drugih pravic, ki so povezane z uporabo vsebine v storitvi.

- (22) Ponudniki storitev zato ne bi smeli biti odgovorni za kršitev katere koli pogodbene določbe, ki je v nasprotju z obveznostjo, da svojim naročnikom omogočajo uporabo storitve v državi članici, kjer se začasno nahajajo. Zato bi morale biti klavzule v pogodbah, s katerimi se prepove ali omeji čezmejna prenosljivost storitev spletnih vsebin, neizvršljive.
- (23) Ponudniki storitev bi morali zagotoviti, da so njihovi naročniki ustrezno obveščeni o pogojih uporabe storitev spletnih vsebin v državah članicah, ki niso država članica njihovega prebivališča. Uredba imetnikom pravic omogoča, da od ponudnika storitev zahtevajo, da z učinkovitimi sredstvi preveri, ali se storitev spletnih vsebin zagotavlja v skladu s to uredbo. Vendar pa je nujno zagotoviti, da so zahtevana sredstva razumna in ne presegajo tistega, kar je nujno za doseganje tega cilja. Med primere nujno potrebnih tehničnih in organizacijskih ukrepov lahko spadajo vzorčenje naslova IP namesto stalnega spremljanja lokacije, pregledne informacije za posameznike o metodah preverjanja in njegovih namenih ter ustrezni varnostni ukrepi. Glede na to, da za namene preverjanja ni pomembna sama lokacija, ampak država članica, v kateri naročnik dostopa do storitve, se v ta namen natančni podatki o lokaciji ne bi smeli zbirati in obdelovati. Prav tako se v primeru, kadar za zagotavljanje storitve zadostuje avtentikacija naročnika, identifikacija naročnika ne bi smela zahtevati.
- (24) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva priznana načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Zato bi bilo treba to uredbo razlagati in uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli, zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo izražanja in svobodo gospodarske pobude. Pri vsaki obdelavi osebnih podatkov na podlagi te uredbe bi se morale spoštovati temeljne pravice, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja in pravico do varstva osebnih podatkov iz členov 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, taka obdelava pa mora biti v skladu z direktivama 95/46/ES²⁷ in 2002/58/ES²⁸. Ponudniki storitev morajo zlasti zagotoviti, da je vsaka obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe potrebna in sorazmerna za doseganje zadevnega cilja.
- (25) Ta uredba ne bi smela vplivati na uporabo pravil o konkurenci, zlasti členov 101 in 102 Pogodbe. Pravila iz te uredbe se ne bi smela uporabljati za omejevanje konkurence na način, ki je v nasprotju s Pogodbo.
- (26) Pogodbe, na podlagi katerih se izdajajo licence za vsebino, se običajno sklepajo za razmeroma dolgo obdobje. Zato in da bi se zagotovilo, da lahko vsi potrošniki s prebivališčem v Uniji začnejo istočasno in nemudoma izkoriščati čezmejno prenosljivost storitev spletnih vsebin, bi se morala ta uredba uporabljati tudi za

²⁷ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 281, 23.11.1995, str. 31–50.

²⁸ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah), (UL L 201, 31.7.2002, str. 37), po spremembi z direktivama 2006/24/ES in 2009/136/ES imenovana „direktiva o e-zasebnosti“.

pogodbe in pravice, sklenjene oziroma pridobljene pred datumom začetka njene uporabe, če se nanašajo na čezmejno prenosljivost storitve spletnih vsebin, ki se zagotavlja po tem datumu. To je potrebno tudi za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za ponudnike storitev, ki poslujejo na notranjem trgu, in sicer tako, da bi se ponudnikom, ki so sklenili pogodbe z imetniki pravic za daljše obdobje, omogočilo, da svojim naročnikom ponudijo čezmejno prenosljivost, ne glede na to, ali ima ponudnik možnost spremeniti pogodbene pogoje. Poleg tega bi morala ta določba zagotoviti, da bodo lahko ponudniki storitev, ki sklenejo dogovore, potrebne za čezmejno prenosljivost svojih storitev, tako prenosljivost ponujali za vse svoje spletne vsebine. Imetnikom pravic pa bi morala tudi omogočiti, da jim ne bi bilo treba spreminjati pogojev obstoječih licenčnih pogodb, da bi lahko ponudnikom zagotovili čezmejno prenosljivost svojih storitev.

- (27) Ker se bo torej ta uredba uporabljala za nekatere pogodbe in pravice, pridobljene pred datumom začetka njene uporabe, je tudi primerno določiti ustrezno obdobje med datumom začetka veljavnosti te uredbe in datumom začetka njene uporabe, da se bodo lahko imetniki pravic in ponudniki storitev ustrezno prilagodili novim razmeram ter da bodo lahko ponudniki storitev spremenili pogoje uporabe svojih storitev.
- (28) Za doseganje cilja v zvezi z zagotavljanjem čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin v Uniji je primerno sprejeti uredbo, ki se neposredno uporablja v državah članicah. To je potrebno, da bi se zagotovila enotna uporaba pravil o čezmejni prenosljivosti v državah članicah in da bi ta pravila začela veljati istočasno za vse storitve spletnih vsebin. Samo uredba zagotavlja stopnjo pravne varnosti, ki je potrebna, da bodo lahko potrošniki v celoti izkoristili čezmejno prenosljivost po vsej Uniji.
- (29) Ker cilja te uredbe, namreč sprejetja pravnega okvira za zagotavljanje čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja. Zato ta uredba bistveno ne vpliva na način podeljevanja licenc za pravice in ne zavezuje imetnikov pravic in ponudnikov storitev k spremembi pogodbenih pogojev. Poleg tega ta uredba od ponudnika storitev tudi ne zahteva, da sprejme ukrepe za zagotovitev kakovosti izvajanja storitev spletne vsebine zunaj države članice prebivališča naročnika. Ta uredba se ne uporablja za ponudnike brezplačnih storitev, ki ne preverjajo države članice prebivališča naročnika. Zato ne nalaga nesorazmernih stroškov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilj in področje uporabe

Ta uredba uvaja skupni pristop k zagotavljanju, da lahko naročniki storitev spletnih vsebin v Uniji, kadar se začasno nahajajo v državi članici, dostopajo do teh storitev in jih uporabljajo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „naročnik“ pomeni vsakega potrošnika, ki lahko na podlagi pogodbe o zagotavljanju storitve spletnih vsebin, sklenjene s ponudnikom, dostopa do take storitve in jo uporablja v državi članici prebivališča;
- (b) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki v pogodbah, zajetih s to uredbo, deluje za namene, ki so zunaj njene tržovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
- (c) „država članica prebivališča“ pomeni državo članico, v kateri naročnik običajno prebiva;
- (d) „začasno nahajati se“ pomeni, da se naročnik nahaja v državi članici, ki ni država članica prebivališča;
- (e) „storitev spletnih vsebin“ pomeni storitev, kakor je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije in ki jo ponudnik storitev zakonito zagotavlja prek spleta v državi članici prebivališča na prenosljiv način ter ki je avdiovizualna medijska storitev v smislu Direktive 2010/13/EU ali storitev, katere glavna značilnost je zagotavljanje dostopa do del, druge zaščitene vsebine ali prenosov radiotelevizijskih organizacij in njihova uporaba, in sicer linearno ali na zahtevo, ter ki se naročniku zagotavlja pod dogovorjenimi pogoji:
 - (1) proti plačilu v denarju ali
 - (2) brezplačno, pod pogojem, da ponudnik preverja državo članico prebivališča naročnika;
- (f) „prenosna“ pomeni, da lahko naročniki dejansko dostopajo do storitve spletnih vsebin in jo uporabljajo v državi članici prebivališča, ne da bi bili omejeni na določeno lokacijo.

Člen 3

Obveznost zagotavljanja čezmejne prenosljivosti storitev spletnih vsebin

- (1) Ponudnik storitve spletnih vsebin omogoča naročniku, ki se začasno nahaja v državi članici, da dostopa do storitve spletnih vsebin in jo uporablja.
- (2) Obveznost iz odstavka 1 se ne razširi na nobene zahteve glede kakovosti, ki se uporabljajo za zagotavljanje storitve spletnih vsebin in jih mora ponudnik izpolnjevati pri zagotavljanju te storitve v državi članici prebivališča, razen če se ponudnik izrecno ne dogovori drugače.
- (3) Ponudnik storitve spletnih vsebin obvesti naročnika o kakovosti zagotavljanja storitve spletnih vsebin v skladu z odstavkom 1.

Člen 4

Kraj zagotavljanja storitev spletnih vsebin, dostopa do njih in njihove uporabe

Za zagotavljanje storitve spletnih vsebin ter dostop do nje in njeno uporabo s strani naročnika v skladu s členom 3(1) velja, da potekajo le v državi članici prebivališča, vključno za namene Direktive 96/9/ES, Direktive 2001/29/ES, Direktive 2006/115/ES, Direktive 2009/24 in Direktive 2010/13/EU.

Člen 5
Pogodbene določbe

- (1) Pogodbene določbe, vključno s tistimi, ki veljajo za razmerja med imetniki avtorskih in sorodnih pravic, imetniki katerih koli drugih pravic, povezanih z uporabo vsebin v okviru storitev spletnih vsebin, in ponudniki storitev ter med ponudniki storitev in naročniki, ki so v nasprotju s členom 3(1) in členom 4, so neizvršljive.
- (2) Ne glede na odstavek 1 lahko imetniki avtorskih in sorodnih pravic ali imetniki katerih koli drugih pravic na vsebini v okviru storitev spletnih vsebin zahtevajo, da ponudnik uporabi učinkovita sredstva za preverjanje, ali se storitev spletnih vsebin zagotavlja v skladu s členom 3(1), pod pogojem, da so zahtevana sredstva primerna in ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje njihovega cilja.

Člen 6
Varstvo osebnih podatkov

Obdelava osebnih podatkov v okviru te uredbe, med drugim zlasti za namene preverjanja iz člena 5(2), se izvaja v skladu z direktivama 95/46/ES in 2002/58/ES.

Člen 7
Uporaba za obstoječe pogodbe in pridobljene pravice

Ta uredba se uporablja tudi za pogodbe in pravice, sklenjene oziroma pridobljene pred datumom začetka njene uporabe, če so pomembne za zagotavljanje storitve spletnih vsebin, dostop do nje in njeno uporabo v skladu s členom 3 po tem datumu.

Člen 8
Končne določbe

- (1) Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (2) Uporablja se od [vstaviti datum: 6 mesecev po dnevu objave].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.
V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik